

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Balejové a soudkyň Mgr. Heleny Nutilové a Mgr. Kateřiny Bednaříkové v právní věci žalobce **Fineness s.r.o.**, se sídlem v Abertamech, Blatenská 393, zast. Mgr. Petrou Hrachy, advokátkou v Brně, Cihlářská 19, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství v Brně**, Masarykova 427/31, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 1. 7. 2016, čj. 29963/16/5300-21441-711972, **t a k t o :**

Žaloba se z a m í t á .

Žalovanému se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou dne 15. 8. 2016 Krajskému soudu v Českých Budějovicích se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 7. 2016 čj. 29963/16/5300-21441-311972, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihočeský kraj o zamítnutí žádosti o registraci k dani z přidané hodnoty a toto prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

V žalobě se poukazuje na to, že žalobce prokázal, že dosáhl zákonem stanovený obrat pro registraci k dani z přidané hodnoty. Ohrazuje se proti tomu, že registrací bylo sledováno krátit daňovou povinnost a neoprávněně vylákat daňové výhody. Předložil knihu vystavených faktur, ve které jsou plnění specifikována, a předložil doklad o zaplacení. Úhrady byly prokázány výpisy z bankovních účtů a příjmovými doklady. Žalobce doložil rozhodné finanční doklady. Příjmové doklady obsahují číslo faktury a je jednoznačně definován účel platby. V knize faktur je definován předmět plnění. Přístup finančních orgánů nahlíží jako šikanózní a nepřiměřeně formalistický jakož i byrokratický. Vyjadřuje nesouhlas, že plnění se uskutečnila mezi propojenými osobami. Odmítá úsudek o tom, že nemá sídlo v tuzemsku. To doložil nájemní smlouvou. Splnil veškerá kritéria, aby se stal plátcem daně z přidané hodnoty ze zákona, registrace je toliko formálním osvědčením. Je ekonomicky činným subjektem, podniká v tuzemsku. Finanční úřady nerozhodují o tom, zda subjekt je plátcem či nikoli. Při překročení zákonem stanoveného obratu se subjekt stane plátcem bez dalšího. Z rozhodnutí není zřejmé, jaké důkazy vedou k založení pochyb správce daně stran možného zneužití systému registrace. Žalobce finančními orgány při předkládání dokladů spolupracoval.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že správce daně podle § 128 odst. 1 daňového řádu prověří údaje uvedené daňovým subjektem v přihlášce k registraci. Takový požadavek je založen § 92 odst. 3 daňového řádu. Správce daně nemá povinnost prokázat, že údaje tvrzené daňovým subjektem jsou v souladu se skutečností. Správce daně je povinen prověřit údaje uvedené daňovým subjektem v přihlášce. Nevyhovění výzvě znamená neunesení důkazního břemene. Vedle judikatury soudního dvora Evropské unie se uplatňuje nařízení Rady EU č. 904/2010. Žalobce nesdělil požadované skutečnosti a nepředložil důkazní prostředky prokazující, že má povinnost se registrovat z důvodů podle § 6 zákona. Neprokázal, že na adrese uvedené v obchodním rejstříku se nachází jeho skutečné sídlo a že překročil zákonem stanovený obrat. Správce daně v souladu s judikaturou ověřil postavení osoby povinné k dani dříve, než jí přidělil identifikační číslo, což učinil prostřednictvím výzvy podle § 128 odst. 1 daňového řádu. Výsledkem postupu je pak rozhodnutí o zamítnutí registrace. Sídlo povinné osoby k dani definuje § 4 odst. 1 písm. i) zákona. Správce daně na adrese původního sídla v Týně nad Vltavou provedl místní šetření a shledal, že jedná se o tzv. virtuální sídlo, které není způsobilé žalobci poskytnout dostatečné zázemí pro výkon ekonomické činnosti. Po změně sídla bylo provedeno místní šetření v Abertamech opět s negativním zjištěním. Virtuální sídlo samo o sobě ještě neznamená důvod pro zamítnutí registrace, avšak v kombinaci s některými ostatními znaky rizikového chování žalobce může být tato skutečnost důvodem pro zamítnutí registrace. Důkazními prostředky předloženými v odvolacím řízení nebylo prokázáno, že žalobce dosáhl jím tvrzeného obratu, respektive, že zdanitelná plnění se fakticky uskutečnila. Tvrzená plnění se měla uskutečnit mezi společnostmi, které jsou propojené prostřednictvím osoby zástupce žalobce. Ve dvou příjmových dokladech není uveden účel platby. Vystavené faktury předloženy nebyly, podle předložené knihy vystavených faktur měl žalobce uskutečnit různorodá plnění, čemuž měl odpovídat i peněžní tok, který nebyl správcem daně předložen. Nebylo prokázáno, že došlo k faktickému uskutečnění deklarovaných plnění. K zamítnutí registrace žalobce došlo pro nesplnění podmínek podle § 6 odst. 1 zákona. Žalobce se mylně domnívá, že správce daně je povinen přihlášce k registraci k dani z přidané hodnoty bez dalšího vyhovět. Žadatel je však povinen na výzvu správce daně prokázat, že splnil hmotně-právní podmínky pro zákonnou registraci, bylo proto postupováno v souladu se zákonem.

Ze spisů finančních orgánů vyplynuly následující podstatné skutečnosti.

Žalobce podal přihlášku k dani z přidané hodnoty. Učinil tak prostřednictvím zástupce společnosti HELLAND zastoupené jednatelem P.S.

Správce daně vydal dne 25. 11. 2015 výzvu k odstranění pochybností v registračních údajích, které spočívaly v označení sídla společnosti a o rozsahu dosažených obrátů ve výši 1.004.277,- Kč za období leden až říjen 2015. V odůvodnění se poukazuje na to, že sídlo zapsané v obchodním rejstříku nachází se na adrese společné pro další obchodní korporace. Jedná se o virtuální sídlo, které nesplňuje zákonné požadavky § 4 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty. Prostory nacházející se na dané adrese v Týně nad Vltavou jsou užívány nájemcem podle nájemní smlouvy, která neumožňuje přenechat předmětný prostor k užívání jiným subjektům, proto vznikají pochybnosti o sídle daňového subjektu. Dále vznikají pochybnosti o tom, zda obrát byl skutečně realizován. Proto je nutné doložit jeho dosažení dle jednotlivých měsíců doklady prokazujícími tyto obraty a doklady o jejich platbách.

Žalobce prostřednictvím svého zástupce k výzvě uvedl, že jedná se o malé s.r.o., kde vedení podniku je jednatel a ten jeho jediným zaměstnancem, který vykonává faktickou činnost spočívající ve vyhotovování rozpočtů pro stavební firmy, drobné stavební práce, zajištění drobných služeb. Místo jednotlivých zakázek je různé. Jednatel společnosti se pohybuje po celé republice. Skutečným sídlem je Týn nad Vltavou, Orlická 579. Daňový subjekt zakoupil pozemek, na kterém v budoucnu hodlá vybudovat sídlo firmy. Proto si pronajal kancelář v Abertamech, aby byl blíže připravované stavbě.

V lednu 2015 žalobce dosáhl obrátu 20.000 Kč, v dubnu 240.000 Kč, v červnu 239.277 Kč, v září 350.000 Kč, v říjnu 155.000 Kč. Převážná část faktur byla uhrazena na bankovní účet, drobné platby byly přijaty v hotovosti.

Podle smlouvy o pronájmu ze dne 1. 11. 2015 si žalobce pronajal u pronajímatelů M.R. a A.P. nebytový prostor o výměře 16 m² v domě č. 393/1 na konkrétní pozemkové parcele v Abertamech.

Úřední záznam z 15. 12. 2015 zachycuje telefonický rozhovor mezi zaměstnancem správce daně a zástupcem žalobce, ze kterého plyne, že výše obrátu nebyla dosud doložena. Zástupce žalobce sdělil, že doklady může přinést nejdříve dne 21. 12. 2015. Dostalo se mu informace, že tak může učinit datovou schránkou. Po ukončení hovoru telefonovala p. H. ze společnosti HELLAND, že Ing. S. vzkazuje, že si správce daně účetní doklady může přijet kdykoli prohlédnout do Kladna. Bylo jí sděleno, že společnost má sídlo v obvodu zdejšího finančního úřadu, a proto by měli mít doklady ve svém sídle.

Další úřední záznam o telefonickém rozhovoru je datován dne 18. 12. 2015, kdy za společnost HELLAND telefonovala pí H. a bylo sděleno, že úřad může doklady přijet zkontrolovat do Kladna.

Finanční úřad pro Jihočeský kraj, územní pracoviště v Týně nad Vltavou vydal dne 28. 2. 2015 rozhodnutí, jímž registraci na základě přihlášky doručené správci daně 4. 11. 2015 zamítl. Bylo tak učiněno se zřetelem k tomu, že nebyly předloženy doklady prokazující překročení zákonem stanoveného obrátu.

Dne 13. 1. 2016 je datováno sdělení zástupce žalobce o tom, že ten změnil sídlo do Abertam, Blatenská 393.

Adresa sídla v Abertamech byla předmětem šetření, kdy na adrese Abertamy, Blatenská 393 nebyl nikdo zastižen. Společnost není na tomto domě, kde nachází se v přízemí obchod se smíšeným zbožím, nikterak označena. Nebyl zastižen ani pan R. kterému patří penzion v Abertamech. Byl učiněn pokus zjistit, zda společnost se nenachází v blízkém panelovém domě podle informace získané při místním šetření, avšak ani tam nebylo zjištěno, že by sídlila společnost či její jednatel. Zpráva o místním šetření je doplněna fotodokumentací.

V odvolání se poukazuje na to, že zástupce daňového subjektu neměl možnost se ke správci daně dostavit. Nabídl, že všechny účetní doklady jsou v sídle zástupce daňového subjektu k dispozici. Zástupce daňového subjektu současně předložil knihu vystavených faktur, detaily bankovních transakcí k fakturám, pokladní doklady. Těmito doklady je prokázáno, že ekonomická činnost trvá i nadále a překračuje částku 1.000.000 Kč. Jednatel žalobce se pak pohybuje po celé republice a nelze přesně určit, kde se nachází. Nové sídlo společnosti se nachází v Abertamech.

Výpisy z bankovních transakcí dokládají jaké částky, který subjekt žalobci zaslal a kterého dne.

V příjmových pokladních dokladech je uvedeno od jakého subjektu byla přijata konkrétní částka a uvádí se číslo faktury, která se uhrazuje.

Úřední záznam z 13. 2. 2015 zachycuje výsledek místního šetření na adrese Týn nad Vltavou, Orlická 579. Uvádí se, že jedná se o malou budovu s nebytovými prostory, ve kterých je zřízena prodejna drogerie. Na vstupních dveřích je označena firma DANOP RENT, sídlící v Kladně, odpovědným vedoucím je M.S.. Na budově je štítek s označením dalších firem, které tu mají sídlo nebo provozovnu. Prodejna má ve svém sortimentu drogistické zboží, malířské potřeby a drobné potřeby pro zahrádkáře. Informace podaly zaměstnankyně prodejny a uvedly, že majitelka prodejny jezdí do sídla párkrát do roka, co tam dělá, není známo. Majitelka využívá celou prodejnu a malou kancelář, kde nachází se malý stůl a jedna židle. Kancelář slouží jako malý sklad. Počítač mají na pultě prodejny a slouží jako pokladna, ale lze si přinést notebook. Zda jezdí nějakí obchodní partneři, nebylo prodávákám známo.

Odvolání bylo projednáno napadeným rozhodnutím, které je odůvodněno tím, že je povinností správce daně před přidělením identifikačního čísla pro účely daně z přidané hodnoty ověřovat postavení osob povinných k dani. Vyjádření žalobce k výzvě správce daně neodstranily pochybnosti správce daně o tom, jsou-li podmínky pro registraci splněny. Bylo zjištěno, že tvrzená plnění uvedená v knize vystavených faktur, se měla uskutečnit mezi společnostmi propojenými prostřednictvím osoby zástupce žalobce. Bylo poznamenáno, že ve funkci jednatelky žalobce působila do 29. 1. 2015 manželka jednatele zástupce žalobce. Poukazuje se na zjištěnou provázanost u jednotlivých transakcí, kdy jednatelem a společníkem společnosti RUD segura je M.R., který je spoluvlastníkem nemovitosti na které má žalobce zapsáno sídlo. Asociace pro sport a Fair play hradila další fakturu, přičemž členem správní rady je D.T., který je současně předsedou výboru spolku a předsedou spolku Kolo pro život. U společnosti Assembly House je společníkem se 60% podílem společnost Stand -alone sídlící na adrese v Týně nad Vltavou, kde původně měl sídlo žalobce. Tato společnost je také jediným společníkem žalobce, kdy statutárním ředitelem a jediným členem je J.H. zaměstnankyně zástupce žalobce. Tato společnost sídlí v Kladně na téže adrese jako zástupce žalobce. Předsedou spolku Kolo pro život je D.T., předsedou kontrolní komise Ing. P.S.. Předložená kniha vystavených faktur a jejich úhrady deklarované detailem bankovního

výpisu nejsou způsobilé prokázat, že žalobce dosáhl uvedené výše obratu, respektive, že tvrzená plnění se uskutečnila. Předložené doklady neprokazují faktické uskutečnění zdanitelných plnění. Z příjmových pokladních dokladů není seznatelný účel platby, odkazuje se pouze na čísla vystavených faktur, avšak ty nebyly doloženy. Nebylo prokázáno, že došlo k faktickému uskutečnění deklarovaných plnění a žalobce neunesl důkazní břemeno, jestliže na výzvu správce daně neprokázal překročení zákonem stanoveného obratu. Žalobce dále neprokázal, že má v tuzemsku sídlo odpovídající § 4 odst. 1 písm. i) zákona. Na sídlo se vztahují faktická kritéria a nelze sídlo přímo vztahovat ke skutečnosti, že na určité adrese se nachází rejstříkové sídlo obchodní korporace. Je třeba zkoumat užívání dané nemovité věci v konkrétním případě. Ze závěrů místního šetření v Týně nad Vltavou vyplývá, že jedná se o sídlo virtuální, nezpůsobilé poskytovat daňovému subjektu dostatečné zázemí pro výkon ekonomické činnosti. Podmínce reálného sídla nevyhovuje ani nové sídlo v Abertamech. Žalobce nedoložil, že v rozhodném období překročil zákonem stanovený obrat pro registraci k dani a že má v tuzemsku skutečné sídlo.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 s.ř.s. v mezích daných žalobními body a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Předmětem řízení bylo učiněno rozhodnutí o zamítnutí registrace žalobce k dani z přidané hodnoty. Hmotně právní podmínky registrace upravuje zákon o dani z přidané hodnoty. Plátcem daně se stává osoba povinná k dani tak, jak je definovaná v § 5 odst. 1 zákona. Podle této normy osobou k dani je fyzická nebo právnická osoba, která samostatně uskutečňuje ekonomické činnosti, taková osoba se podle § 6 odst. 1 zákona stane plátcem, má-li sídlo v tuzemsku a jejíž obrat za nejvýše dvanáct bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců přesáhne 1.000.000 Kč.

Z toho je zřejmé, že plátcem se stává pouze subjekt uskutečňující ekonomickou činnost, má sídlo v tuzemsku a jeho obrat za stanovené období musí přesáhnout uvedenou částku. Tyto podmínky musejí být splněny kumulativně, jinak se daňový subjekt plátcem daně nestává.

Se zřetelem důvodům, které vedly k zamítnutí registrace a uplatněným žalobním bodům má význam legální definice sídla povinné osoby. Pro účely daně z přidané hodnoty se sídlem rozumí adresa místa jejího vedení, kterým se rozumí místo, kde jsou přijímána zásadní rozhodnutí týkající se řízení osoby povinné k dani, případně místo, kde se schází její vedení.

Procesní postup pak upravuje daňový řád v části třetí hlavě první o registračním řízení. Ustanovení § 128 odst. 1 daňového řádu správci daně ukládá prověřit údaje uvedené daňovým subjektem v přihlášce k registraci a v případě pochybností o jejich správnosti nebo úplnosti vyzve daňový subjekt, aby údaje vysvětlil, doložil, popřípadě doplnil nebo změnil a zároveň stanoví lhůtu, v níž je daňový subjekt povinen tak učinit.

Z citované právní normy je zřejmé, že správce daně nezaregistruje daňový subjekt automaticky okamžikem dosažení obratu přesahujícího částku 1.000.000 Kč, ale má za povinnost údaje uvedené daňovým subjektem prověřit. Vyvstanou-li u správce daně pochybnosti o některém z údajů, vyzve daňový subjekt, aby konkrétní pochybnosti správce daně vyvrátil. Právě takovým postupem souladným se zákonem byla přihláška žalobce k registraci k dani prověřována, a protože vznikly pochybnosti o sídlu daňového subjektu i o dosaženém obratu byla právě se zřetelem k prve uvedenému ustanovení vydána výzva. Postup správce daně tudíž odpovídá předpisům daňového řádu i zákona o dani z přidané hodnoty.

Poznamenává se, že přihláška k registraci k dani je podřaditelná dalším podáním ve smyslu § 92 odst. 3 daňového řádu, a proto je na daňovém subjektu, aby prokázal, že to, co v přihlášce uvedl, odpovídá skutečnosti.

Soud nesdílí názor žalobce, že prokázal, že dosáhl výše obratu předpokládaného v § 6 zákona. Bankovními výpisy je doloženo, od jakých subjektů žalobce přijal úhradu a v jaké výši, stejné údaje vyplývají i ze dvou příjmových pokladních dokladů. Z těchto dokladů však není zřejmé, v čem mělo zdanitelné plnění spočívat. Tyto doklady tudíž neprokazují, že fakticky došlo k uskutečnění zdanitelného plnění, v šesti případech se jednalo o plnění poskytnuté spolkem Kolo pro život, dvě plnění pocházely od Asociace pro sport a fair play, kdy v obou spolcích působí D.T., v prvním jako člen správní rady, v druhém jako předseda spolku, jednatel zástupce žalobce Ing. P.S., je pak předsedou kontrolní komise spolku Kolo pro život. Další tři plnění poskytla společnost RUD segura, kde jediným společníkem je M.R., který spoluvlastní dům, ve kterém nachází se sídlo jeho společnosti i sídlo žalobce. Posledně uvedená společnost uhradila podle příjmového pokladního dokladu částku 20.000 Kč jako úhradu specifikované faktury, přičemž z tohoto dokladu není zřejmé, co bylo předmětem plnění. Stejná situace je u dalšího dokladu potvrzujícího příjem konkrétní částky od společnosti Assembly House, přičemž tato společnost je 60% spoluvlastníkem společnosti Stand – alone, která je jediným společníkem žalobce. Jediným členem této společnosti je J.H. která současně působí jako zaměstnankyně zástupce žalobce společnosti HELLAND. Kniha vystavených faktur rovněž není způsobilá bez další účetní dokumentace doložit, že ke zdanitelným plněním reálně došlo. Jednotlivé faktury žalobce správci daně nepředložil, prve uvedené doklady doložil v odvolacím řízení. Není-li prokázáno, že zdanitelné plnění nastalo, pak žalobce neprokázal, že zákonem předepsaného obratu skutečně dosáhl. Žalobci bylo známo, co má v řízení prokazovat, poněvadž to vyplývá jak z výzvy, tak se mu dostalo též telefonické informace o tom, jaké důkazy v zájmu prokázání svých tvrzení může správci daně nabídnout. Z účetních dokladů neplyne, o jaká konkrétní zdanitelná plnění se mělo jednat. Pak není prokázáno, že žalobce skutečně dosáhl obratu přesahujícího částku 1.000.000 Kč.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí popsal na straně 6 svého rozhodnutí vztahy mezi žalobcem a subjekty, kterým měl poskytnout zdanitelná plnění, a právě pro tuto provázanost přetrvaly jeho pochybnosti o tom, zda fakticky ke zdanitelným plněním došlo. Právě pochybnost, že zdanitelné plnění reálně nenastalo, bylo v projednávané věci jedním z důvodů pro zamítnutí žádosti. Z rozhodnutí neplyne, že stalo se tak s úvahou, že registrací se sleduje neoprávněně vylákat daňové výhody na dani z přidané hodnoty, jak uvádí se v žalobě. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný se v obecné rovině zabýval podmínkami registrace, přičemž učinil odkaz též na judikaturu Soudního dvora Evropské unie. Z takto formulovaných východisek v části rozhodnutí označené jaké posouzení věci odvolacím orgánem pak přistoupil k aplikaci právního rámce na žalobcovu věc. V této části rozhodnutí od strany 5 dále se nikde nevyskytuje úsudek o tom, že v této konkrétní věci žalovaný dovozuje, že žalobce sleduje využít registraci k podvodnému jednání.

Účetními doklady uvedenými v předchozí pasáži rozsudku žalobce neprokázal peněžní tok, protože faktury nepředložil a z účetních dokladů, které dal k dispozici finančním orgánům, nevyplývá, o jaké reálné plnění se mělo jednat. Dovolává-li se žalobce příjmových dokladů, pak v textu těchto dokladů není žádný zápis, a tudíž není zřejmé, o jaké plnění šlo. Číslo faktury k prokázání fakticity plnění nepostačuje. Současně s neúplností předložených účetních dokladů je z rozhodnutí zřejmé, že žalovaný vzal v úvahu též vzájemnou propojenost žalobce s jednotlivými obchodními partnery. Nedoložení faktur nelze nahlížet jako šikanózní, nepřiměřeně formalistický a byrokratický postup finančních orgánů, ale jedná se o to, že tím,

že žalobce faktury nedoložil, případně nenabídl jiné důkazy, neprokázal ve smyslu § 92 odst. 3 daňového řádu, že dosáhl zákonem předepsaného obratu. Z obsahu spisu je pak zjevné, že kniha faktur k prokázání fakticity plnění nepostačovala a neobsahovala údaje, o nichž žalobce tvrdí, že prokazují, že ke zdanitelnému plnění reálně došlo. Nepostačuje, že faktury byly proplaceny a v knize faktur se objevují čísla faktur pod variabilními symboly. Pro věc je rozhodné, že důkazními prostředky předloženými žalobcem nebylo prokázáno, že zdanitelné plnění se fakticky uskutečnilo.

Úsudek o propojenosti žalobce s obchodními partnery byl učiněn v souvislosti s tím, že tu přetrvávají pochybnosti správce daně o fakticitě poskytnutí zdanitelných plnění. Je jistě myslitelné poskytovat služby spoluvlastníku nemovitosti, kde žalobce má sídlo, stejně jako společnosti Assembly House, která z 60 % spoluvlastní společnost, které patří společnost žalobce a jistě nic nebrání ve spolupráci se spolky, kdy v jednom z nich působí daňový poradce žalobce. Není tu však žádný jiný subjekt, ke kterému by žalobce neměl žádný vztah a kterému by žalobce poskytl zdanitelné plnění. Právě z důvodu, že zdanitelná plnění jsou podle daňových dokladů poskytována výlučně vzájemně propojeným osobám, ve svém důsledku znamená, že pochybnosti správce daně o fakticitě plnění nebyly vyvráceny.

Rovněž žalobní bod vztahující se k sídlu v tuzemsku není důvodný. Předně je zapotřebí uvést, že rozhodný je skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí, proto není významné, že žalobce měl řádně označeno své sídlo v době podání žaloby.

Soud v předchozí pasáži rozsudku citoval legální definici sídla daňového subjektu pro účely zákona o dani z přidané hodnoty. Požadavku na takové sídlo neodpovídalo tvrzené sídlo v Týně nad Vltavou, ani v Abertamech, kdy v obou místech se uskutečnila v průběhu řízení místní šetření. Prostor v domě s prodejnou drogerie představoval kancelář a sklad této drogerie, kde odpovědnou pracovnící byla M.S., manželka jednatele zástupce žalobce. Tento prostor byl vybaven jedním stolkem a jednou židlí. O působení společnosti žalobce nebylo prodávákám z drogerie, které umožnily vstup do tohoto prostoru a podaly informace, nic známo. V Abertamech pak byl v době projednávání odvolání prostor, který má žalobce pronajatý, zcela nepřístupný. O působení společnosti v místě se nepodařilo nic zjistit. Jestliže se předpokládá, že sídlem osoby povinné k dani je adresa místa jejího vedení, kde přijímají se zásadní rozhodnutí, pak žalobce neprokázal, že takové sídlo má. Nájemní smlouva k prokázání sídla ve smyslu § 4 odst. 1 písm. i) nepostačuje, tím spíše za situace, kdy postupně na obou rejstříkových žalobcových sídlech nebyl nikdo zastižen.

Soud nesdílí rovněž názor žalobce, že plátcem daně se stal ze zákona tím, že přesáhl za dvanáct bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích měsíců obrat 1.000.000 Kč. Na registraci nelze nahlížet jako formální osvědčení, jestliže úkolem správce daně je údaje tvrzené daňovým subjektem prověřit a přihlášce k registraci vyhovět pouze tehdy, nejsou-li tu žádné pochybnosti o správnosti údajů tvrzených daňovým subjektem. Žalobce neunesl své důkazní břemeno a neprokázal, že tvrzeného obratu fakticky dosáhl svou ekonomickou činností. Nepostačuje tvrdit, že daný obrat byl dosažen, ale je zapotřebí prokázat, že se tak skutečně stalo. Tím, že žalobce neprokázal, že fakticky provozoval tvrzenou ekonomickou činnost, v důsledku čehož nebyl k dani registrován, splnil správce daně pouze svou povinnost založenou § 128 odst. 1 zákona. Plněním svých zákonných povinností nekladl žádné překážky žalobcovu podnikání. Nebylo-li prokázáno, že žalobce reálně uskutečnil jím tvrzená zdanitelná plnění, nemůže být sankcionován za nesplnění povinností plátce daně. Nezbyvá než zopakovat, že žalobce se plátcem daně nestal ze zákona, protože vedle hmotně právní úpravy je tu též procesní předpis příkazující správci daně tvrzení daňového subjektu prověřit.

Jestliže pochybnosti správce daně zůstaly neodstraněny, tak mohl finanční úřad postupovat jediným způsobem a přihlášku k registraci zamítnout. Jsou to právě finanční úřady, které posuzují, jsou-li splněny hmotně právní podmínky pro registraci daňového subjektu jako plátce daně z přidané hodnoty. Je-li na finančních orgánech, aby údaje daňového subjektu prověřily, pak je správná úvaha finančních orgánů o tom, že na registraci k dani z přidané hodnoty není právní nárok. Při překročení stanoveného obrátu se daňový subjekt plátcem daně nestává bez dalšího, ale pouze za situace, kdy prokáže správnost svých tvrzení uvedených v přihlášce. To se však v souzené věci nestalo. Jestliže žalobce pochybnosti správce daně neodstranil, pak zamítavé rozhodnutí není nikterak šikanózní.

Finanční orgány neomílají, že je tu možnost zneužití systému registrace na dani z přidané hodnoty, ale činí pouhý odkaz na předpisy Evropské unie a judikatury Soudního dvora Evropské unie, podle které je naopak zapotřebí přihlášky k registraci prověřovat v zájmu předcházení případného zneužití registrace. Jak již bylo uvedeno, z napadeného rozhodnutí nplyne, že finanční orgány učinily úsudek o tom, že to bude žalobce, kdo registrace k dani bude zneužívat. K datu napadeného rozhodnutí nebylo spolehlivě prokázáno sídlo žalobce tak, jak je požadováno zákonem o dani z přidané hodnoty a nebyly předloženy důkazy o tom, že zdanitelná plnění byla reálně poskytnuta.

K výhradě o tom, že žalobce nespolupracoval se správcem daně, je zapotřebí připomenout, že to byl zástupce žalobce, kdo sdělil správci daně, že požadované doklady může přijet přezkoumat do sídla daňového poradce v Kladně. Přitom je to žalobce, který měl sídlo v Týně nad Vltavou, tedy v obvodu působnosti příslušného pracoviště finančního úřadu. Žalobci bylo rovněž nabídnuto odeslat požadované faktury, které představují několik kusů, datovou schránkou, což však žalobce rovněž neučinil. Tím se však žalobce dostal do situace, kdy neunesl své důkazní břemeno tak, jak je normováno § 92 odst. 3 daňového řádu. K argumentaci omluvou pro jiné pracovní zaneprázdnění nezbyvá než zopakovat, že žalobci byla dána možnost zaslat faktury datovou schránkou, což se nestalo. Některé daňové doklady a knihu faktur žalobce doložil současně s odvoláním a ani tyto dodatečně předložené důkazy neodstranily pochybnosti o tom, zda plnění se fakticky uskutečnilo a jaké je sídlo žalobce. Se zřetelem k přetrvávajícím povinnostem nebyly splněny zákonem stanovené podmínky pro registraci žalobce k dani z přidané hodnoty.

Soud proto uzavřel, že napadené rozhodnutí je souladné s ustanovením § 5 odst. 1, § 4 odst. 1 písm. i) a § 6 zákona o dani z přidané hodnoty a § 128 daňového řádu. Bylo-li postupováno v souladu se zákonem, pak napadená rozhodnutí nejsou v rozporu s článkem 2 odst. 2 a 3 a článkem 4 Listiny základních práv a svobod. Shromážděné podklady byly hodnoceny v souladu s § 8 odst. 1 daňového řádu, přičemž je zapotřebí poznamenat, že důkazní břemeno je podle § 92 odst. 3 téhož zákona na žalobci. Pro prve uvedené důvody soud uzavřel, že napadené rozhodnutí není v rozporu s předpisy, kterých se žalobce dovolává.

K nově doloženým důkazům soud poukazuje na ustanovení § 75 odst. 1 s.ř.s., podle kterého soud přezkumává napadené rozhodnutí se zřetelem ke skutkovému stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí.

Vzhledem k těmto důvodům krajský soud podle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 a vychází ze skutečnosti, že úspěšnému žalovanému nevznikly v řízení žádné náklady přesahující rámec jeho administrativní činnosti.

Podle § 51 odst. 1 s.ř.s. nebylo třeba k projednání žaloby nařizovat jednání, protože účastníci projeví s takovým procesním postupem souhlas.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 14. února 2017

JUDr. Věra Balejová v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení :
Prázdna Jaroslava